

forøgede Tilskud fuldt betimeligt, og det blandt andet ud fra den Betragtning, at jeg tror, at den udvidede Folkehøjskole i Askov ogsaa i den Henseende har stor Betydning, at den væsentlig bidrager til Uddannelsen af de Lærerkrafter, der træder i Folkehøjskolens Tjeneste. Der kunde maaske i den Forbindelse være Anledning til at peges paa, at den Omstændighed, at Lønningerne i Folkeskolen gennemgaaende i den senere Tid er blevet bedre, vel neppe har øget Tilgangen af Lærerkrafter til Højskolen og vel neppe har lettet det for Højskolen at tilvejebringe de Lærerkrafter, den ønsker.

I § 3 er Grænsen for det Statstilskud, der kan tilstaaes den af Foreningen for Folkehøjskoler og Landbrugsskoler oprettede Understøttelseskasse, sat op fra 10,000 til 20,000 Kr. Jeg finder, at det er rimeligt, og jeg tror ikke, det vil medføre nogen egentlig Udgift for Statskassen, fordi der, som allerede paapeget, maa regnes derigennem at finde en Aflastning Sted paa Finansloven, for saa vidt angaar de Pensioner eller Understøttelser, som paa den har været udredet til Lærerkrafter, der har været knyttet til disse Skoler. Men ellers finder jeg Anledning til at udtale med Henblik paa denne Forhøjelse af vort Statstilskud, at vort hjemlige Landbrugs-erhverv, saaledes som det har udviklet sig, i saa høj Grad bygger paa det dygtige og samvittighedsfulde Arbejde, der udføres saavel paa Landbrugs- som paa Folkehøjskolerne, at jeg med Glæde rækker Haand til den Aerkendelse, der ligger i, at man gennem en saadan Forøgelse af Statstilskuddet yder Bidrag til, at de gennemgaaende beskedent lønnede Lærerkrafter i disse Skolers Tjeneste i nogen Grad med større Tryghed for Udkommet kan se Fremtiden i Møde.

Som det fremgaar af, hvad jeg her har udtalt, er det egentlig kun paa et enkelt Punkt, at jeg har nogen Betænkelighed, nemlig med Hensyn til den faste Afgrænsning af det direkte Tilskud, til 2,500 Kr. Denne Betænkelighed har nu imidlertid ikke for mig været af saa afgørende Natur, at jeg af den Grund skulde nære Ønske om at faa Sagen henvist til Udvalgsbehandling. Det ærede 5te Medlem for 2den Kred (Piper) har jo imidlertid tilkendegivet Ønsket herom, men det ærede Medlem føjede til, at det, han dermed tilsigtede, var en velvillig og hurtig Udvalgsbehandling, og idet jeg understreger dette, at Udvalgsbehandling skal være velvillig og hurtig,

kan jeg ogsaa slutte mig til det fremsatte Ønske.

Trier: Jeg vil kunne slutte mig til de Betragtninger, der nu lige er kommet frem, at her foreligger en Sag, som kommer til os fra Folketinget med en vis Myndighed i Kraft af den Maade, paa hvilken den er vedtaget, og i Kraft af den Tilslutning, som denne Sag igennem Aarene har faaet, særlig i Folketinget. Det er jo allerede en Sag, der har en længere Historie, Folkehøjskolen er vel omtrent 70 Aar gammel eller, fra den ret tog Fart, en 50 Aar gammel, og i den Tid har den jo neppe staaet stille, Jeg mener ikke alene dermed, at den er vokset i Antal af Elever og i Antal af Skoler Landet over, men jeg tænker mig ogsaa, at den er vokset i Kraft af en Udvikling indenfor selve Højskolernes Virksomhed. Den har jo til Tider baaret stærkt Præg af, at den oprindeligt er udformet i en Digters Hjerne. Den er maaske født under Varsler, der stærkt lagde Vægten paa Stemninger, paa det digteriske, og derfor til Tider kunde føre bort fra den nærværende Virkelighed. Jeg tror, at der paa saadanne Omraader er foregaaet en Udvikling, i hvilken Folkehøjskolerne mere og mere har taget saadanne Opgaver op, der er i Stand til at udvikle netop til det Liv, der til daglig Brug leves. Der var jo, da Højskolerne blev til, ogsaa i den Del af Befolkningen, for hvem den særlig var bestemt, en vis Frygt for, at de, som søgte til Højskolen, skulde blive, som det blev sagt, „storsnude“. Det var kraftige Udtryk, man brugte, men jeg forstaar nok, hvad Tanken var dermed. Det, man var bange for, var rimeligvis dette, at de skulde føle sig for stærkt paa Afstand fra Livets daglige Opgaver og vende tilbage fra Højskolen med en Hjerne, der arbejdede med Spørgsmaal, der satte dem mindre i Stand til at gennemføre deres daglige Opgaver. At der kan have været dem, der er bukket under for Fristelsen i den Retning, er nok muligt. Det sker ved enhver Udvikling, at der er nogle, der ikke bevarer deres Ligevægt. Men i det store og hele tror jeg, at Udviklingen er gaaet Livet nærmere og nærmere, og at Folkehøjskolen derfor i Aarenes Løb maa siges at være blevet en Institution, der spiller en stor Rolle for, hvad der sker her i Landet, baade i det borgerlige Liv ude omkring og i det offentlige Liv. Ja, selv Rigsdagens Udseende er jo et Vidnesbyrd om, at Folkehøjskolen har haft en Indflydelse paa de